

подадоха няколко сигнала. От гребена се чу турски сигнал“. Няма да описваме в подробности сражението, така като е представено в статията. Ще изясним само, че извадката от цитираната статия се отнася конкретно за битката в района на хребета над с. Сърбиново, по посока към Пирин връх. Общото командване на всички въоръжени отряди, съсредоточени в района, е поверено на поручик Христо Саракинов. Участъкът е разделен на три фланга - десен - охраняван от четите на Христо Саракинов и Димитър Атанасов, ляв фланг - поверен на Петър Дървингов, а Владимир Каназирев съвместно със Софроний Стоянов и Георги Сугарев поемат центъра⁹.

Подпоручик Каназирев начело на чета участва в завързалото се тежко сражение, което продължава до вечерта. След залез слънце, използвайки прикритието на тъмнината, по заповед на поручик Саракинов всички чети се оттеглят от бойното поле. Офицерите провеждат кратко съвещание, на което обсъждат всички аргументи „за“ и „против“ продължаването на въстаническите действия. Реалистичната преценка на създалата се ситуация налага крайното решение четите да се изтеглят обратно в България.

Спомената от в. „Реформи“ битка при с. Сърбиново не е единствената, в която подпоручик Каназирев участва по време на Горноджумайското въстание. И в редица други сражения през 1902 г. Владимир Каназирев рискува живота си, но те не са отбелязани подобаващо от дописниците на в. „Реформи“. Традиционно в анализа и оценката на събитията от 1902 г. фигурират имената на дейци от по-висшия офицерски кадър, а останалите просто се вливат в общата маса на участниците.

Малко известен е фактът, че през въпросната 1902 г. Владимир Каназирев участва и в неуспешните действия по овладяването на гр. Горна Джумая. След това е в отряда на П. Дървингов, който води сражение с турска рота в района на граничния пост „Добро поле“. После, съгласно разпореждане на щаба, четите на Владимир Каназирев, Петър Дървингов и Борис Сугарев, общо 100 души, се прехвърлят в Пирин за действие в Разложко. Целта на подобен ход е да бъде удължено времетраенето на въстаническите акции. По пътя четите, войвода на една от които е Каназирев, водят бой с турски аскер при с. Недобърско, след което се изтеглят към базата - с. Бистрица. Там на 2 октомври наличните въоръжени части под общото командване на подполковник Ст. Николов водят бой с турски табор и го принуждават да отстъпи с големи загуби¹¹.

Горноджумайското въстание, организирано и осъществено от ВМОК, е най-актуалната и злободневна тема на страниците на в. „Реформи“ от септември 1902 г.